

BETAGENDE S

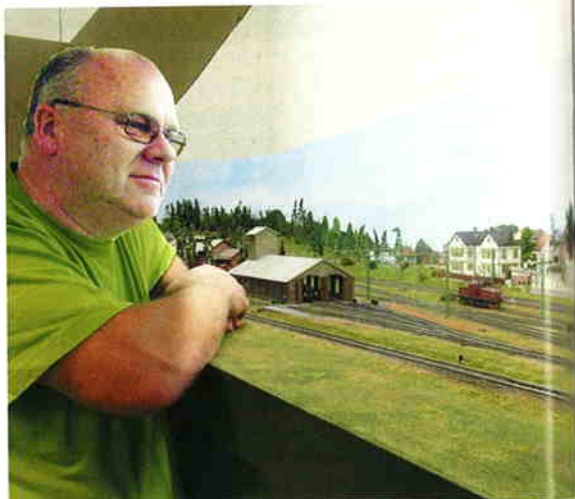
Blandt kendere går Malmö Modell Järnvägs Klub for at være noget af det ypperste. Vi besøgte klubben, inden anlægget skal rives ned.

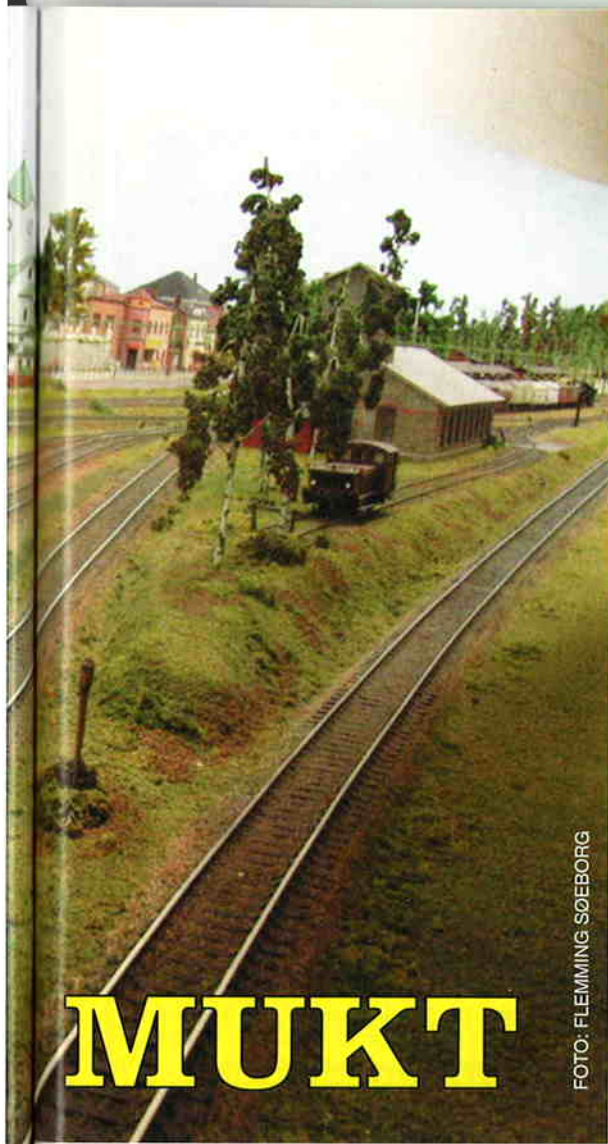

PÅ KLUBBESØG

Af Flemming Søeborg

Overvældende er nok det ord, der passer bedst, når man står i det lille lokale, der rummer MMJKs modelbane. Ikke fordi det er stort, rummet - eller de to rum - er så små, at man vanskeligt kan komme rundt. Men overvældende, fordi banean-

MUKT

FOTO: FLEMMING SØEBORG

at skulle nedlægge hele banen og finde os et nyt sted at være, beretter han. - Vi har været her i 25 år, og man kan vel sige, at anlægget er færdigt. Naturligvis er det vemodigt, men det er også rart at kunne se en ny begyndelse - og så er der jo sket meget på 25 år. Digitalisering, f.eks. - derfor skal det nye anlæg også være digitalt. Det rum, vi har kig på, er også meget større og mere praktisk indrettet, så vi får flere muligheder - blandt andet har vi savnet et rum til at hygge os i, når vi *fikar* (drikker kaffe). Her har vi ikke engang plads til en stol - vi må stå op, når vi holder pause.

Men nu er det modelbanen, det drejer sig om. Jeg går rundt langs anlægspladerne og stirrer som besat. - Det er et sandt eldorado, hvor er det betagende smukt, udbryder jeg. At anlægget forestiller et sted i Sverige for mange år siden, er jeg ikke i tvivl om - der er masser af skovpartier med de smukke, sølvvrøde stammer af skovfyr, bilerne kører i venstre side, alt materiellet er så typisk svensk med slikkepinde, der er *Matsal* og *Tidningar*, *Pressbyrå*n og *Läkerol*, og så er der jernbaner - masser af jernbaner, sporvidder af alle slags, men først og fremmest er der landskabet. Landskabet, som det var der før jernbanen og civilisationen, og som vil være der længe efter, at det sidste tog en gang er kørt.

- I princippet har vi en ret stor privatbane MMJ, som går fra Malmhamn over Wilsaleda til Limö. Den er ikke elektrificeret, men togene køres af damp- eller dieselmaskiner. I Malmhamn, som er en kombination af navnene Malmö og Limhamn, er der en stor havn, færgeleje, diverse industrier, remiseanlæg og en

lægget formeligt tager pusten fra én - så flot er det. Og så er det bygget i øjenhøjde - så man straks bliver indfanget af den særlige stemning, der hviler over det. Men jeg lader klubmedlemmet Bengt Nylén tage ordet.

- Vi står netop over for

FOTO: FLEMMING SØEBORG
Anders Henriksson (tv) ved banen - lige foran rangerlokomotivet (th) kan man skimte hans dobbeltgænger - figuren Henrik Andersson

FOTO: FLEMMING SØEBORG

Indkørslen til Wilsaleda med normal- og smalspor. Bemærk omladningshallen i midten.

større købstad.

Stationsbygningen stammer fra Ystad, men ellers er de fleste bygninger frit opfundne. Banen har tilslutning til SJ i byen Limö, hvor SJs hovedstrækning løber igennem - den er dobbeltsporet og elektrificeret. Denne strækning er i virkeligheden blot en sammenlagt oval med et par store opstillingsbanegårde skjult under andre dele af anlægget, for vi vil gerne køre automatisk en gang imellem - det er rart, når noget rører på sig. Selvfølgelig kan vi rangere mellem de to

baner, når der er behov for det. Og når vi 'holder fri', kører vi også med TGV-tog på anlægget - mere frelste er vi ikke! Vi har prøvet at køre efter køreplan, men det er svært, så for det meste kører vi efter egen lyst.

ET KONGLOMERAT AF SVERIGE

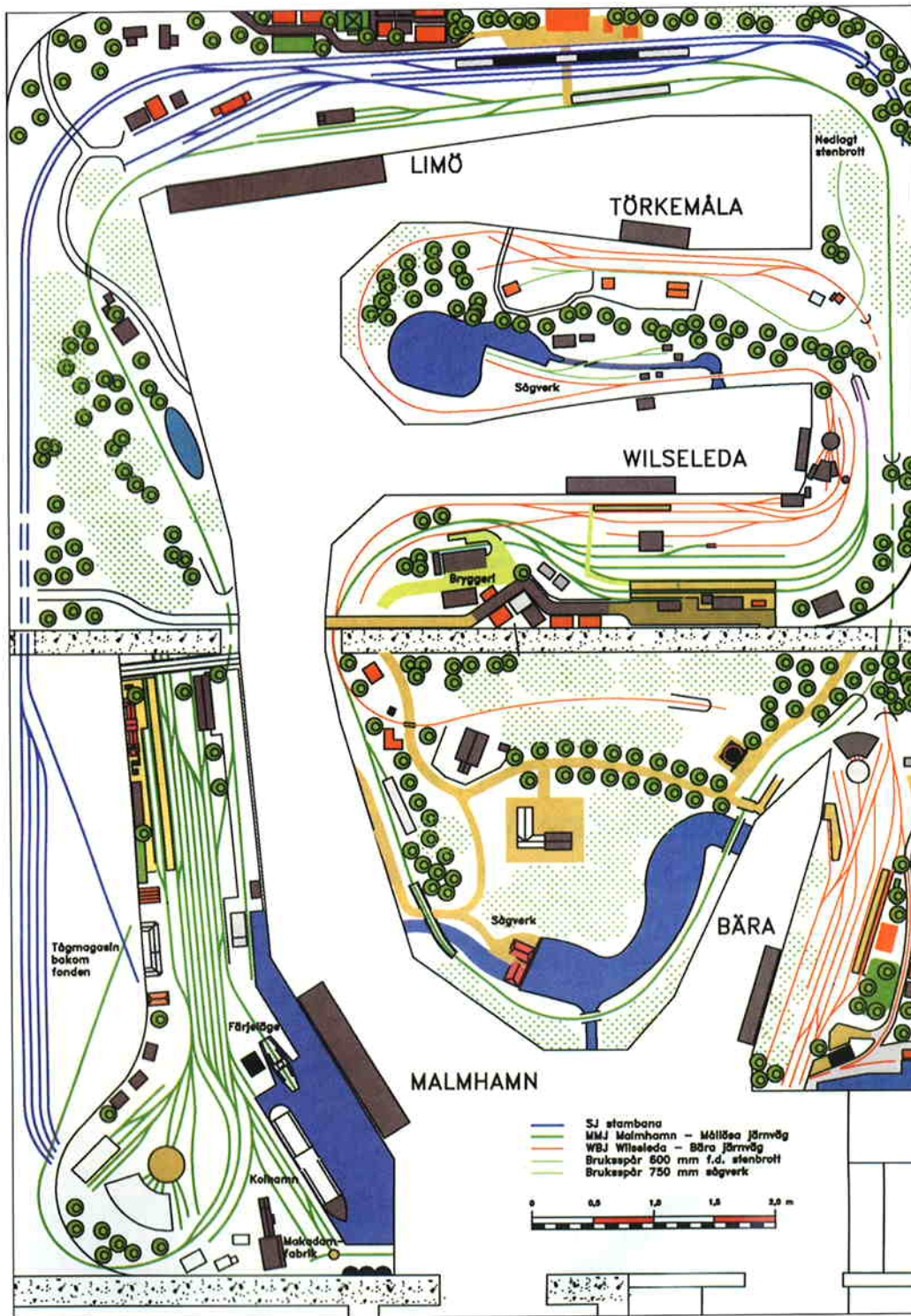
- Det ser jo ægte svensk ud for mig - men er der tale om reelle, svenske forbilleder?

- Nej, ikke helt. Der er enkelte, nøjagtige huse fra svenske byer og steder, men ellers er der tale om tillempede modeller,

FOTO: FLEMMING SØEBORG

Tæt trafik på Limö banegård bl.a. med en hvidmalet, dansk godsvogn.

hvad enten det er industrimodeller eller selvbyggede huse. Det samme med sporplanerne - det er ikke modeller af eksiste-

rende stationer, men der er træk fra alle mulige steder. Privatbanen ender i Wilseleda, hvor der er tilslutning til 891-

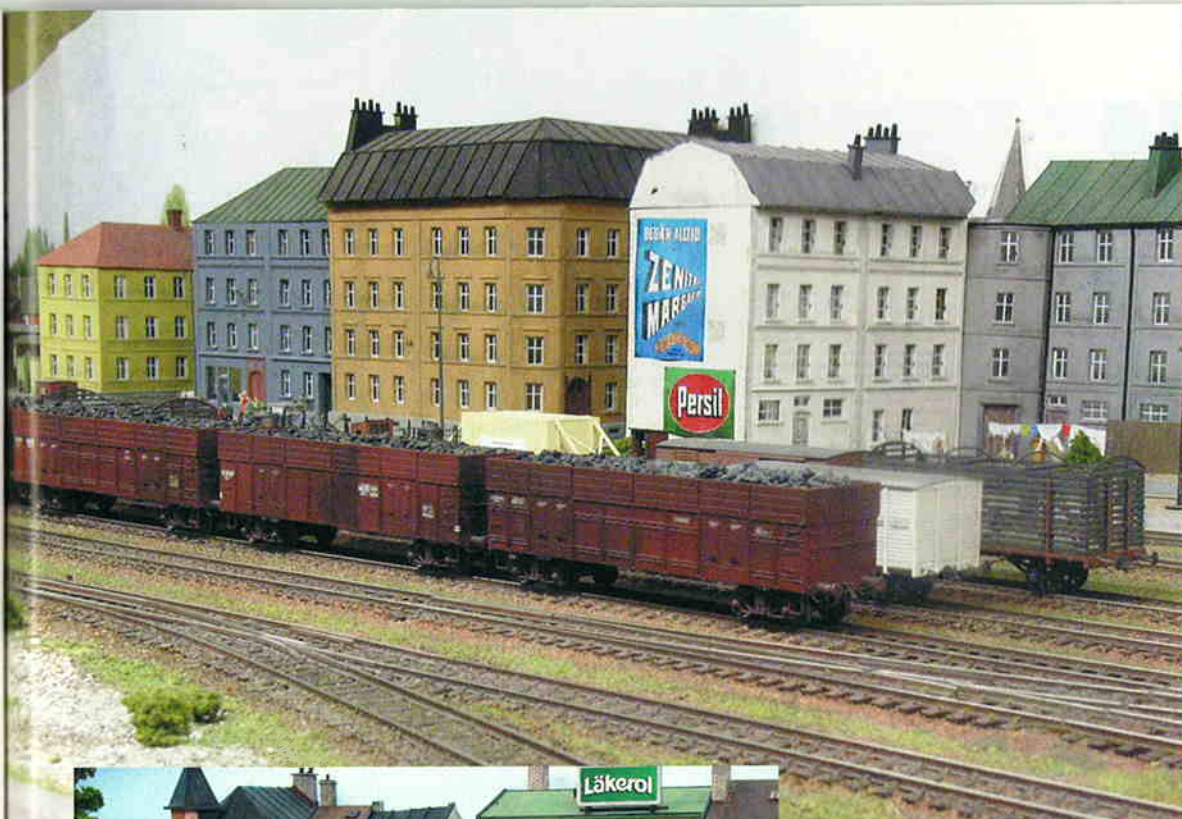

FOTO: FLEMING SØEBORG

Malmhamn har storbyens typiske husrækker med baggårde og gavltreklamer . samt stort spors anlæg. I Limö (tv) er forholdene til gengæld ganske anderledes provinsielle, men hyggelige.

rundbane, der på sin vej får selskab af endnu smallere baner. Ved savværket ligger en kort 750-mm bane til interne transporter, ved en anden station ligger en delvist forladt 600-mm stenbrudsbane, hvor svellerne ligger efterladt i jorden. Her kan man bl.a. se

mm banen, der fører videre til Törkemåla og Bära havn. Det giver nogle interessante sporforløb, hvor den smalsporede bane skærer normalsporet. Vi har bygget sporskifterne selv, og skinnematerialet er Shinohara og Peco. Det er code 70 og 100 til normalsporene, code 55 til den smalsporede bane, der er lavet i spor H0m3 (10,5 mm sporvidde). Naturligvis er der godsmagasin, hvor varerne skal læses om mellem de to baner, men der er også vogntransportører til normalsporsvognene. Den smalsporede bane er egentlig en

H0-udgaven af den smalle personvogn, som Lundarallarna havde med på udstillingen i Valby-Hallen, fortæller Ola Ahlström, der er kommet til i mellemtiden. Han sender derefter det første, smalsporede tog - en Tp-maskine - af sted på strækningen. - Det er en Brimalm-maskine, men jeg var nødt til at bygge den om, førend den kunne køre ordentligt, fortæller han. Nu bevæger den sig langsomt gennem det skønne landskab - ikke uden en tydelig motorstøj, men det gjorde forbilledet sikkert også.

FOTO: FLEMMING SØEBORG

*Som den vandrende oplever Limö
banegård fra skovkanten -
et fascinerende jernbanemiljø*

DETALJER OG DRILLERI

Ustandselig bliver jeg distraheret af detaljer og inspirerende scenerier. Ved et rangerlokomotiv står en pudsigt udseende Preiser-figur. - Det er Henrik Andersson, berømt (eller berygtet?) lokomotivfører. Han er medlem i klubben, og det er ham, der kommer der, siger Bengt Nylén. Henrik Andersson - eller Anders Henriksson, som han i virkeligheden hedder - stiller sig op til sammenligning, og signalementet stemmer - men hvad har han at gøre på modelbanen? Jo, forklarer Bengt Nylén, et andet af medlemmerne har for vane at lave vittige indfald. Nogle gange står figuren af Henrik Andersson ude på banelegemet, andre gange bag et hus eller inde i skoven. Han er blevet en slags maskot for banen. Engang forsvandt han i lang tid - det viste sig, at han var havnet i en anden klub. En anden gang fandt vi ham i en lukket godsvogn -

men nu betragter han altså toggangen. Drillerierne og de spidse bemærkninger flyver igennem lokalet - stemningen er fin her i klubben.

På opstillingssporene får jeg øje på et par specielle, spraglede godsvogne imellem alle de SJ-brune. Det er dels en rød dynamitvogn, dels en grøn, kort, fireakslet godsvogn med gylden påskrift. Lasten er blyknipler - derfor de fire aksler til den korte vogn. Et fiffigt påfund. Det samme kan man sige om den lille detalje, der er i

FOTO: FLEMMING SØEBORG

*Den nedlagte stenbrudsbane krydsede en
anden smalsporsbane, før sporet førte ned i
den underjordiske grube.*

FOTO: FLEMMING SØEBORG

FOTO: FLEMMING SØEBORG